The Central Research institute
of the Armed Forces of Ukraine

Military Science. Vol. 2 No. 4 (2024)

DOI: 10.62524/msj.2024.2.4.1

Пропозиції щодо визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів), оснащених (посилених) безпілотними системами, у видах (родах) військ (сил) Збройних Сил України

Андрій Лебеденко
заступник Головнокомандувача Збройних Сил України
Апарат Головнокомандувача Збройних Сил України
03168, проспект Повітряних Сил, 6, Київ, Україна
e-mail: a.lebedenko@mil.ua
ORCID: 0009-0002-3332-1591

Олег Семененко
доктор військових наук, професор
заступник начальника Центрального науково-дослідного інституту
Збройних Сил України з наукової роботи
Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України
03049, проспект Повітряних Сил, 28 Б, Київ, Україна
e-mail: aosemenenko@ukr.net
ORCID: 0000-0001-6477-3414

Вадим Сухаревський
Командувач Сил безпілотних систем Збройних Сил України
Командування Сил безпілотних систем Збройних Сил України
03168, проспект Повітряних Сил, 6, Київ, Україна
e-mail: V.Sukharevskyi@mil.ua
ORCID: 0009-0007-6080-4106

Олексій Смілянський
помічник заступника Головнокомандувача Збройних Сил України
Апарат Головнокомандувача Збройних Сил України
03168, проспект Повітряних Сил, 6, Київ, Україна
e-mail: lesha.smeliansky@gmail.com
ORCID: 0009-0006-8573-2068

Сергій Митченко
доктор філософії
доцент кафедри стратегії національної безпеки та оборони
Національний університет оборони України
e-mail: serhii.mytchenko@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3711-2033

Анотація. У відповідь на нові виклики у Збройних Силах України розпочато створення окремих Сил безпілотних систем. Ця нова структура покликана стати ключовим елементом у розвитку та застосуванні Збройних Сил України, який спроможний забезпечити стратегічну перевагу над супротивником. Крім того, інтеграція безпілотних систем триває у всіх видах і родах військ (сил), таких як Сухопутні війська, Повітряні сили, Військово-Морські Сили та

Сили спеціальних операцій. У цих умовах виникає нагальна потреба у створенні нових військових частин і підрозділів, спеціально оснащених і підготовлених для роботи з безпілотними системами. Особливої ваги у цьому контексті набуває розроблення єдиної системи назв і скорочень для нових військових частин та підрозділів. Стандартизація назв є важливою складовою процесу побудови Сил безпілотних систем і підвищення загальної ефективності командування та управління. Отже, головною метою статті є визначення дієвих практичних пропозицій щодо визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) Збройних Сил України, оснащених (посилених) безпілотними системами, з урахуванням особливостей іноземного та національного досвіду. Основними результатами статті є те, що в ній: визначено ключові фактори, які пов'язані як із сучасними викликами в безпековій сфері, так і з прагненням до національної та міжнародної уніфікації військової системи, що обумовлюють актуальність дослідження щодо формування назв та абревіатур нових військових частин і підрозділів, оснащених (посилених) безпілотними системами; представлено основні методи визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) у збройних силах; сформовано коротку історичну довідку щодо наявних підходів до визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) у Збройних Силах України; сформовано пропозиції щодо визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) Збройних Сил України, оснащених (посилених) безпілотними системами; запропоновано рекомендації щодо реалізації результатів досліджень у системі оборони України за різними рівнями управління. Матеріали статті можуть бути корисними посадовим особам органів військового управління, які здійснюють планування розвитку Збройних Сил України та їхніх видів і родів військ (сил), представникам керівництва Збройних Сил України та Міністерства оборони України та науковцям і дослідникам за цим напрямом.

Ключові слова: безпілотні системи, безпілотні літальні апарати, безпекова сфера, військові частини (підрозділи) безпілотних систем, ефективність управління, командування Сил безпілотних систем, управління військами (силами), органи військового управління, розвиток та застосування збройних сил, стандартизація та уніфікація.

Вступ (Introduction)

Сучасні військові конфлікти, зокрема російсько-українська війна, що триває, суттєво змінили характер і динаміку ведення бойових дій. З 2014 року, а особливо після широкомасштабного вторгнення росії у 2022 році, стало очевидним, що безпілотні системи відіграють вирішальну роль у сучасній війні. Безпілотні літальні апарати (БпЛА), наземні безпілотні системи та морські безпілотники виконують широкий спектр завдань, таких як розвідка, цілевказання, коригування вогню, удари по живій силі та техніці противника, радіоелектронна боротьба, логістичне забезпечення тощо [1–5]. Ефективність використання безпілотних систем підтверджується практичними успіхами українських військових. Наприклад, застосування БпЛА на початку війни, таких як "Bayraktar TB2", а також великої кількості малих і середніх БпЛА, стало символом інноваційного підходу до оборони та технологічної адаптації Збройних Сил України (ЗС України). Ці системи не лише підвищують точність і ефективність військових операцій, а й сприяють мінімізації втрат серед особового складу [1–24].

У відповідь на нові виклики у ЗС України розпочато створення окремих Сил безпілотних систем (СБС) [12]. Ця нова структура покликана стати ключовим елементом у розвитку та застосуванні ЗС України, який спроможний забезпечити стратегічну перевагу над супротивником. Крім того, інтеграція безпілотних систем триває у всіх видах і родах військ (сил), таких як Сухопутні війська (СВ), Повітряні сили (ПС), Військово-Морські Сили

(ВМС) та Сили спеціальних операцій (ССО). У цих умовах виникає нагальна потреба у створенні нових військових частин і підрозділів, спеціально оснащених і підготовлених для роботи з безпілотними системами. Особливої ваги у цьому контексті набуває розроблення єдиної системи назв і скорочень для нових військових частин та підрозділів. Стандартизація назв є важливою складовою процесу побудови СБС і підвищення загальної ефективності командування та управління.

Єдина система назв сприяє чіткості комунікації, що є критично важливим у складних операційних умовах. Крім того, стандартизація назв допомагає інтегрувати українські військові структури у систему НАТО, де уніфікація є важливим аспектом військових стандартів. Офіційно закріплені назви відіграють роль і в формуванні корпоративної ідентичності та мотивації особового складу. Назви підрозділів мають відображати їхню унікальну роль і спеціалізацію, що сприятиме підвищенню бойового духу та згуртованості. Водночас, юридична визначеність офіційних назв і скорочень є необхідною для уникнення правових колізій у військових нормативно-правових актах. Процес розроблення назв і скорочень має базуватися на інноваційному підході, враховуючи як поточні реалії, так і перспективи розвитку [1–24]. Назви мають бути унікальними, оригінальними, відображати специфіку застосування безпілотних систем та бути зручними для використання у військовій документації, на тактичних картах і в повсякденній діяльності частин (підрозділів).

Отже, розроблення пропозицій щодо визначення назв і скорочень нових військових частин і підрозділів, оснащених безпілотними системами у видах (родах) військ (сил) ЗС України, нині є актуальним і стратегічно важливим завданням для ЗС України. Це завдання відповідає умовам сучасної війни, і його потрібно вирішити, щоб зміцнити обороноздатність країни, підвищити ефективність військового управління та забезпечити міжнародне визнання українських військових структур.

Матеріали та методи (Materials and Methods)

Актуальність дослідження формування назв та абревіатур нових військових частин і підрозділів зумовлена кількома ключовими факторами, які пов’язані як із сучасними викликами в безпековій сфері, так і з прагненням до національної та міжнародної уніфікації військової системи [1–24].

По-перше, це сучасні виклики та трансформація безпекового середовища.

Україна нині є в умовах широкомасштабної збройної агресії, що потребує значного перегляду підходів до організації та структуризації військових формувань. Зокрема: швидке впровадження інноваційних технологій, таких як безпілотні системи, потребує створення нових підрозділів, які спеціалізуються на використанні цих технологій. У назвах таких формувань має бути чітко відображено їхню спеціалізацію та оперативну роль.

Через асиметричний характер війни є потреба у формуванні гнучких, мобільних та спеціалізованих підрозділів із відповідними назвами, які б відображали їхню специфіку.

По-друге, це національна ідентичність та військова традиція.

Вибір назв та абревіатур військових підрозділів має важливе значення для зміцнення національної ідентичності, бо назви, що базуються на історичній спадщині, сприяють формуванню патріотичного духу та підвищенню рівня морально-психологічного стану особового складу. Використання унікальних українських термінів чи скорочень підкреслює незалежність та суверенітет національної військової системи.

По-третє, це міжнародна уніфікація та сумісність.

Україні, яка прагне до інтеграції в євроатлантичний простір, важливо дотримуватись стандартів НАТО, зокрема уніфікації назв і абревіатур. Це полегшує координацію із союзниками під час спільних операцій та робить зрозумілими назви і скорочення у міжнародному військовому середовищі.

По-четверте, це ефективність управління військами.

Якщо назви військових частин чіткі та уніфіковані, це зменшує імовірність помилок під час комунікації, сприяє оперативному ухваленню рішень у складних умовах бойових дій, а також полегшує обмін інформацією між різними видами військ.

По-п'яте, це потреба в системному підході.

Умови війни потребують системного підходу до створення назв і абревіатур, який враховує функціональну роль підрозділу, історичні та культурні особливості, а також міжнародні стандарти та досвід.

Дослідження форм і способів визначення назв та абревіатур нових військових частин і підрозділів має стратегічне значення для зміцнення обороноздатності країни, підвищення ефективності управління військами, а також для розвитку національної військової традиції. Такі дослідження є невід'ємною частиною процесу реформування та модернізації ЗС України, що відповідає сучасним викликам і потребам.

За допомогою аналізу методів визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) у збройних силах можна визначати основні особливості їх застосування (табл. 1) [13–24].

Таблиця 1. Основні методи визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) у збройних силах

Метод	Опис методу
Функціональний підхід	Назви формуються з урахуванням ключових завдань, які виконуватиме підрозділ. Цей підхід допомагає уникнути неоднозначності й забезпечує оперативну ідентифікацію призначення частини.
Історичний підхід	Використання історичних назв чи скорочень, які мають символічне значення для збройних сил та нації. Наприклад, надання частинам назв, що відображають героїчну спадщину українського війська.
Міжнародна уніфікація	Формування назв відповідно до міжнародних стандартів, зокрема стандартів НАТО (STANAG). Цей метод дає можливість забезпечити уніфікацію та сумісність у рамках спільних військових операцій із союзниками. Наприклад, використання англомовних скорочень типу UAS Battalion (Unmanned Aerial Systems Battalion).
Системний підхід	У рамках цього підходу враховується загальна структура збройних сил, забезпечується узгодженість назв нових підрозділів із уже існуючими.
Метод колегіального рішення	Передбачає обговорення назв експертними комісіями, що враховують історичні, соціальні та функціональні аспекти.
Метод громадського обговорення	У деяких випадках назви може бути винесено на громадське обговорення, зокрема через професійні або ветеранські спільноти.

Вивчення основних джерел, які визначають підходи до визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) у збройних силах України та інших державах, допомагає сформувати основні особливості стосовно цього питання. Наприклад [1–24]:

– національні військові документи та статути. Основні керівні документи, такі як військові статути, закони та накази Міністерства оборони України, закладають базові принципи формування назв військових частин. Актуальні документи регламентують ієрархію, функції та підпорядкування частин, що визначає підходи до їх називання;

– міжнародні стандарти НАТО. Стандарти НАТО (STANAG) визначають уніфікацію термінології, що дає можливість полегшити комунікацію між союзниками. Наприклад, у міжнародній практиці назви часто формуються через англійськомовні скорочення та класифікації, такі як UAV Squadron (ескадрилья безпілотних літальних апаратів);

– історичний досвід. У формуванні назв часто враховується досвід армійських традицій. Наприклад, в українській армії назви частин можуть відображати історичні постаті

чи події (приміром, “Січові Стрільці”). Під час відродження незалежності України було здійснено повернення до традиційних назв, що підкреслюють національну ідентичність;

– наукові дослідження та публікації. Аналіз використання безпілотних систем у військовій сфері знайшов відображення в роботах українських учених, міжнародні наукові журнали теж надають аналітику сучасних підходів до формування назв військових частин (підрозділів);

– практичний досвід ЗС України та інших країн. Військові підрозділи США, Ізраїлю, Великої Британії та інших країн вже мають успішний досвід організації підрозділів безпілотних систем. Цей досвід стає базою для аналізу та адаптації в Україні.

Сформуємо коротку історичну довідку щодо наявних підходів до визначення назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) у збройних силах.

1. Назви військових частин у період Київської Русі та Козацької доби. У період Київської Русі військові формування мали назви, що часто відображали їхню соціальну чи територіальну приналежність (наприклад, “дружина князя”). У Козацьку добу використовували назви на основі місцевості чи чисельності (“сотня”, “курінь”), які стали основою для української військової традиції.

2. Українська революція 1917–1921 років. У цей період було відновлено історичні назви, такі як “Січові Стрільці”, “Запорізька дивізія”. Це підкреслювало національну ідентичність і традиції.

3. Радянський період. У радянські часи назви військових частин були стандартизовані, акцент робили на функції та номерах підрозділів (наприклад, “58-а мотострілецька дивізія”).

4. Період мирної незалежності (1991–2014). Після здобуття незалежності Україна почала впроваджувати назви, що підкреслюють її незалежність, історичний досвід і національні особливості.

5. Період боротьби за незалежність (2014–2024). Характеризується створенням нових командувань, військових частин (підрозділів), які мають нову ідентичність та завдання, що потребує впровадження нових назв та скорочень.

З початком російсько-української війни було актуалізовано формування назв нових підрозділів, зокрема тих, які використовують інноваційні технології, як-от безпілотні системи.

Назви та скорочення військових частин є невід’ємною частиною військової культури, яка відображає функціональну, історичну та міжнародну складові.

Успішне визначення назв базується на синтезі національних традицій, сучасних вимог і міжнародних стандартів. В умовах розвитку безпілотних технологій важливо забезпечити відповідність назв підрозділів їхній спеціалізації, підкреслюючи роль України як лідера у впровадженні інновацій у військовій справі.

Результати (Results)

У назві військових підрозділів, таких як, наприклад, 222 ошбрБпС, цифри та абревіатури мають конкретне значення, що описує тип підрозділу, його номер та спеціалізацію.

Розберемо цю назву:

222 – номер частини або підрозділу. Номер може вказувати на конкретну бригаду чи полк, пов’язаний із місцем формування, історичною спадщиною або порядком створення.

ошбр – абревіатура (скорочення), що розшифровується як окрема штурмова бригада:

о – “окрема”, означає, що цей підрозділ підпорядковується безпосередньо командуванню і не входить до складу іншого з’єднання. За нинішніми традиціями – це суб’єкт окремої господарської діяльності, тобто своя печатка, свої окремі довольчі органи (фінансова та продовольча служба, свої склади, окрема чергова служба, яка замикається, як

мінімум, на один крок вище безпосереднього командування, тощо);

ш – “штурмова”, перша літера вказує на основну спеціалізацію частини (підрозділу) (наприклад, виконання штурмових дій, наступальних операцій);

бр (б) – “бригада” (батальйон), тобто розмір військового формування;

БпС – абревіатура. Якщо ця абревіатура є основною, тоді, незалежно від підпорядкування, вказується основне призначення частини (підрозділу), тобто те, що такий підрозділ більшою мірою озброєний безпілотними (роботизованими) засобами і його головне завдання – застосування їх на полі бою для: завдавання вогневого ураження противнику; здійснення заходів логістичного забезпечення; підтримки застосування частин (підрозділів) під час ведення бойових дій тощо.

Якщо цю абревіатуру БпС зазначено після основної літери, яка характеризує спеціалізацію підрозділу, тоді ці літери мають вказувати на приналежність до Командування Сил безпілотних систем ЗС України, тобто означати, що ці частини (підрозділи) підпорядковуються Командуванню Сил безпілотних систем. У частинах (підрозділах) безпілотних систем, які входять до складу інших видів (родів) військ (сил), не має бути в основній абревіатурі додатка БпС, якщо вони здебільшого не складаються з підрозділів БпС та їхнім основним озброєнням не є безпілотні засоби, бо це створить плутанину, коли кількість безпілотних частин (підрозділів) – як окремих, так і у складі інших частин – буде нарощуватися.

Зміна назви (абревіатури) військової частини передбачає значну кількість організаційно-штатних заходів, які суттєво вплинуть на діяльність частини та документообіг у ЗС України в цілому. В умовах війни, що триває, це не доцільно.

Досвід показує, що в найближчому майбутньому застосування частин (підрозділів) ЗС України буде неможливе без наявності в їхньому складі підрозділів безпілотних систем, тому виділення їх у назві військової частини є недоцільним.

Для створення інформативної абревіатури, яка одразу вказує на рівень озброєння, тобто “клас” безпілотних систем (стратегічний, оперативний чи тактичний) та спеціалізацію підрозділу, можна здійснювати додавання рівня засобів до назви, тобто включення відповідного рівня до абревіатури, що допоможе швидко ідентифікувати, якими засобами обладнано військову частину (підрозділ).

Наприклад: С – стратегічні засоби (дальність дії, стратегічні завдання); О – оперативні засоби (середня дальність, підтримка командування оперативного рівня); Т – тактичні засоби (мала дальність, безпосередня підтримка ведення бойових дій на лінії бойового зіткнення).

Наприклад: якщо це окремий полк безпілотних систем, пропонується використовувати такі варіанти, як:

опБпС (С) – окремий полк безпілотних систем стратегічного рівня;

опБпС (О) – окремий полк безпілотних систем оперативного рівня;

обрБпС (ОТ) – окрема бригада безпілотних систем оперативно-тактичного рівня.

Щодо нумерації військових частин (підрозділів) можна зазначити, що номери військових частин та підрозділів визначаються на рівні Генерального штабу ЗС України або іншого центрального органу військового управління, який має відповідні повноваження (наприклад, командування видів (родів) військ (сил). Цей процес має регулюватися наказами та нормативно-правовими актами, зокрема наказами Міністерства оборони України – у них закріплюються правила формування, найменування та присвоєння номерів військовим частинам і підрозділам. У деяких випадках номери військових частин пов’язані з їхньою історією, бойовими традиціями або відновленням формувань із радянського чи більш раннього періоду. Наприклад, номери можуть означати вшанування підрозділів, які відзначилися в минулих війнах, або їх можуть відновлювати як данину пам’яті.

У табл. 2 наведено приклад пропозицій щодо назв бригад, оснащених (посилених)

безпілотними системами у ЗС України.

Для уникнення радянської спадщини щодо номерів окремих військових частин на першому етапі підрозділам з однаковою абревіатурою доцільно давати нові номери, відповідно до визначеної градації (наприклад, вид (рід) збройних сил – перша цифра номера, частина (підрозділ) – друга цифра та номер у структурі підрозділу – третя цифра. Остання цифра є необов'язковою.

Для новостворених підрозділів номери призначаються за черговістю залежно від типу формування (бригада, полк, батальйон тощо) і їхнього місця у структурі ЗС України.

Може враховуватися регіон формування чи оперативне командування, до якого належить підрозділ.

Номери підрозділів можуть використовуватися як елементи кодів для забезпечення оперативної секретності.

Іноді реальний номер військової частини у відкритих документах може не збігатися з офіційною назвою з метою безпеки.

Номери підрозділів у разі збігання абревіатур мають обов'язково присвоювати згідно з офіційною процедурою Генерального штабу, зважаючи як на організаційні потреби, так і на історико-культурний контекст для уникнення дублювання частин (підрозділів).

Додатково: Також новоствореним підрозділам додатково, тобто на додаток до номерів, можуть присвоювати нові назви, що стосуються почесних найменувань, відповідно до Наказу Міністерства оборони України та внутрішніх директив Генерального штабу ЗС України. Одним із таких документів є Наказ Міністерства оборони України № 84 від 04.04.2014 року "Про затвердження Положення про порядок присвоєння почесних найменувань та нагородження бойовими прапорами військових частин, з'єднань і організацій Збройних Сил України". Цей наказ визначає загальні принципи присвоєння назв та найменувань військових формувань, зокрема можливість присвоєння почесних назв (наприклад, історичних або географічних).

Обговорення (Discussions)

Упровадження пропозицій щодо назв та скорочень нових військових частин (підрозділів) ЗС України, оснащених (посилених) безпілотними системами, у систему управління ними є нині надзвичайно важливим і необхідним завданням. Це обумовлено стрімким розвитком технологій у військовій сфері, що потребує створення структур, здатних ефективно використовувати безпілотні системи у виконанні бойових завдань. Чіткі, уніфіковані та функціональні назви забезпечують прозорість управління, оперативність у координації дій, а також сприяють підвищенню ефективності планування та реалізації операцій на всіх рівнях – від стратегічного до тактичного.

Назви та скорочення нових військових формувань мають відповідати кільком важливим критеріям. По-перше, вони мають чітко відображати функціональну спеціалізацію підрозділу, наприклад, спрямованість на розвідку, ударні дії чи логістичну підтримку. По-друге, назви мають бути легко зрозумілими та зручними у використанні як у внутрішньому військовому середовищі, так і на міжнародному рівні, з огляду на інтеграцію України до стандартів НАТО.

Крім того, важливим аспектом є відображення у назвах національної ідентичності, історичних традицій та героїчних сторінок боротьби за незалежність, що посилює патріотичний дух особового складу та мотивує до виконання завдань із максимальним завзяттям. Уніфікація назв допоможе уникнути плутанини в комунікації між підрозділами, зменшить ризики неправильного тлумачення команд і сприятиме більш ефективному обміну інформацією у складних умовах бойових дій.

Отже, інтеграція нових стандартів найменування є не лише технічним або

організаційним завданням, а й стратегічною необхідністю, що впливатиме на загальну боєздатність та функціональність ЗС України в сучасних умовах.

Таблиця 2. Приклад пропозицій щодо назв та їхньої абревіатури (скорочення) бригад, оснащених (посилених) безпілотними системами

Підрозділ (ядро) створення бригади	Оснащення	Пропозиції назви підрозділу
Командування Сил безпілотних систем		
414 опбпак	Діпстрайки	Окрема бригада безпілотних систем дальнього радіуса **обрбс (др)**
		Окрема бригада безпілотних систем стратегічного застосування **обрбс (сз)**
		обрбс (DeepStrike)
		414 окрема бригада безпілотних систем (стратегічна) обрБпС (С)
Окрема бригада безпілотних систем		**обрбс**
		обрбс (UGV)
		1 окрема бригада безпілотних систем (1 обрБпС)
Окрема штурмова бригада безпілотних систем		**ошбрбс**
		2 окрема штурмова бригада безпілотних систем (2 ошбрБпС)
Командування Військово-Морських Сил		
Окрема бригада морської піхоти	Безпілотні системи	Окрема бригада морської піхоти, посилена безпілотними системами **обрмп (пбс)**
		38 окрема бригада морської піхоти (обрМП)
Окрема бригада берегової охорони	Безпілотні системи	Окрема бригада берегової оборони, посилена безпілотними системами **обрбо (пбс)**
		40 окрема бригада берегової оборони, посилена безпілотними системами (обрбо)
Командування Сухопутних військ		
Окрема мотопіхотна бригада	Безпілотні системи	Окрема мотопіхотна бригада, посилена безпілотними системами **омбр (пбс)**
		59 Окрема мотопіхотна бригада, посилена безпілотними системами (омбр)
Окрема штурмова бригада	Безпілотні системи	Окрема штурмова бригада, посилена безпілотними системами **ошбр (пбс)**
		3 (5) Окрема штурмова бригада ошбр
Командування Десантно-штурмових військ		
Окрема десантно-штурмова бригада	Безпілотні системи	Окрема десантно-штурмова бригада, посилена безпілотними системами **одшбр (пбс)**
		80 (95) Окрема десантно-штурмова бригада, посилена безпілотними системами (одшбр)

Висновок (Conclusion)

Спираючись на проведені дослідження, можна сформувати висновки щодо реалізації результатів досліджень у системі оборони України за різними рівнями управління, а саме:

1 На рівні Міністерства оборони України.

1.1 Створення нормативної бази. Розробити та затвердити стандарти формування назв і скорочень нових військових частин і підрозділів, оснащених безпілотними системами, з урахуванням національних особливостей та міжнародних стандартів (зокрема STANAG).

1.2 Інституційне забезпечення. Заснувати в Міністерстві оборони робочу групу, яка

координуватиме впровадження уніфікованих принципів найменування.

1.3 Міжнародна інтеграція. Забезпечити адаптацію назв і скорочень до вимог НАТО, що сприятиме ефективній комунікації в міжнародних військових операціях.

1.4 Публічна комунікація. Ініціювати інформаційні кампанії щодо впровадження нових стандартів назв, акцентуючи увагу на їхньому значенні для національної ідентичності.

2 На рівні Генерального штабу Збройних Сил України.

2.1 Розроблення керівних документів. Підготувати методичні рекомендації для військових частин і підрозділів щодо вибору назв та їхнього скорочення.

2.2 Упровадження уніфікації. Встановити єдиний алгоритм формування назв, який враховує функціональне призначення підрозділів, їхню організаційно-штатну структуру та використання безпілотних систем.

2.3 Аналіз міжнародного досвіду. Вивчити практику найменувань військових частин у провідних арміях світу для адаптації кращих практик в українських умовах.

2.4 Контроль та перевірка. Організувати регулярний моніторинг дотримання стандартів назв і скорочень у структурі збройних сил.

3 На рівні Командування видів та родів військ (сил) ЗС України.

3.1 Практична адаптація. Забезпечити впровадження затверджених стандартів у підрозділах, підпорядкованих кожному виду та роду військ (сил).

3.2 Підтримка ініціатив. Сприяти поданню пропозицій щодо назв нових частин, зокрема тих, що використовують безпілотні системи, враховуючи історичну ідентичність видів військ.

3.3 Навчання особового складу. Організувати тренінги та освітні заходи для командного складу щодо розуміння важливості уніфікації назв і скорочень.

4 На рівні військових частин і підрозділів.

4.1 Локальна ініціатива. Заохочувати командирів частин і підрозділів до розроблення пропозицій назв, які відповідають їхньому функціональному призначенню та оперативним завданням.

4.2 Дотримання стандартів. Забезпечити використання затверджених назв і скорочень у внутрішній та зовнішній комунікації.

4.3 Культурний контекст. Брати до уваги місцеву символіку, історичні події та постаті під час розроблення назв, що сприятиме формуванню патріотичного духу.

4.4 Вивчення досвіду. Аналізувати ефективність упроваджених назв у контексті їхньої відповідності завданням і ролі підрозділів.

Уніфікований підхід до визначення назв і скорочень нових військових частин (підрозділів), оснащених безпілотними системами, є важливим елементом модернізації ЗС України. Він сприяє: забезпеченню чіткості та функціональності в управлінні військами; збереженню національної ідентичності та спадщини; інтеграції до міжнародної системи колективної безпеки; зміцненню морально-психологічного стану особового складу.

Упровадження системного підходу до цього питання підвищить ефективність діяльності ЗС України та сприятиме зміцненню їхньої ролі у сучасному світі, де інноваційні технології стають ключовим фактором у веденні війни.

Рекомендації (Recommendations)

Матеріали статті можуть бути корисними посадовим особам органів військового управління, які здійснюють планування розвитку ЗС України та їхніх видів і родів військ (сил), представникам керівництва ЗС України та Міністерства оборони України, науковцям і дослідникам за напрямом.

Подяки (Acknowledgments)

Автори заявляють, що у них немає конкуруючих інтересів за тематикою статті.

Використані джерела (References)

1. Гаврилюк, І., Семененко, О., Водчиць, О., Добровольський, Ю., Митченко, С., & Коротя, В. (2024). Безпека України та глобальна стабільність: стратегії та шляхи забезпечення в умовах війни. *Соціальний розвиток і безпека*, *14* (5), 87–97. https://doi.org/10.33445/sds.2024.14.5.8
2. Олійник, М. (2023). Оцінювання ефективності використання БПЛА у сучасній війні: виклики та рішення. *Військово-науковий огляд*, *14*, 15–30. https://www.military-review.ua/article14.
3. Петров, В. (2022). Інтеграція безпілотних систем у структуру Збройних Сил України. *Науковий вісник національної академії оборони України*, *3*, 45–56. https://www.defense-academy.ua/bulletin3.
4. Тарасенко, І. (2023). Розвиток доктринального забезпечення використання БПЛА у ЗСУ. *Український журнал оборонних технологій*, *2*, 22–37. https://www.defense-tech.ua/issue2-2023.
5. Дяченко, О. (2022). Роль стандартизації назв військових підрозділів у сучасній армії. *Мілітарна доктрина і практика*, *5*, 18–29. https://www.military-practice.ua/issue5.
6. Wilson, R. (2023). Drones in Modern Conflict: Assessing Performance and Future Trends. *Global Security Journal*, *7* (2), 63–82. https://www.globalsecurityjournal.com/7-2-2023.
7. Jones, T. (2022). NATO Doctrine and the Integration of Unmanned Systems. *International Defense Review*, *14* (3), 45–61. https://www.defensereview.org/idr-14-3.
8. Brown, M. (2021). Standardizing Military Unit Nomenclature in Emerging Technologies. *Military Science Quarterly*, *9* (4), 101–120. https://www.militaryscience.org/vol9-4.
9. Коваль, Л. (2023). Організація та управління підрозділами з безпілотними системами. *Зб. наук. пр. ХНУПС*, *4*, 78–93. https://www.airforce.kh.ua/research4.
10. Semenenko, O., Dobrovolskyi, Y., Yarmolchyk, M., Rakhmanyi, O., Tarasov, O., & Remez, A. (2022). Ukrainian military-economic nuclear bomb has already exploded in Russia's economy (retrospective, present and future). *Social Development and Security*, *12* (1), 179–197. https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.1.17.
11. Бойчук, Р. (2023). Перспективи розвитку безпілотних технологій у військових операціях. *Військова справа України*, *6*, 50–65. https://www.ukrainian-military.com/issue6.
12. Сили безпілотних систем стали окремим родом сил у ЗСУ. https://mil.in.ua/uk/news/syly-bezpilotnyh-system-staly-okremym-rodom-syl-u-zsu/
13. Smith, J. (2022). The Role of Unmanned Aerial Vehicles in Force Multiplication. *Journal of Military Innovation*, *5* (1), 34–50. https://www.militaryinnovationjournal.com/5-1.
14. Taylor, H. (2023). Naming Conventions for Drone-Enhanced Military Units: A Global Perspective. *Defense Naming Studies*, *3* (2), 12–28. https://www.defensenaming.org/3-2.
15. Коваленко, П. (2022). Використання безпілотних систем у складі батальйонно-тактичних груп. *Сучасні аспекти оборони і безпеки*, *7*, 30–44. https://www.defense-security.ua/issue7.
16. Дрозд, В. (2023). Формування Сил безпілотних систем: досвід України та виклики майбутнього. *Національна оборона*, *12*, 5–18. https://www.nationaldefense.ua/issue12.
17. Adams, P. (2021). Future Combat Units: The Evolution of Unmanned Capabilities. *Modern Warfare Analysis*, *6* (4), 78–94. https://www.warfareanalysis.com/6-4.
18. Семененко, О., Москаленко, І., Онофрійчук, П., Харитонов, К., Чугуй, Х., & Семененко, Л. (2022). Щодо прогнозування достатності економічних можливостей держави для забезпечення необхідного рівня потреб оборони: (результати довгострокового прогнозування ВВП та видатків на оборону України на період 2023–2032 років з урахуванням впливу фактору війни). *Соціальний розвиток і безпека* , *12* (6), 191–207. https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.6.16
19. Harris, K. (2023). Integration of Unmanned Systems into Military Doctrine: Challenges and

Solutions. *Journal of Defense Studies*, *8* (3), 91–108. https://www.defensestudiesjournal.com/8-3.
20. Левченко, Г. (2022). Система підготовки особового складу для підрозділів з безпілотними системами. *Військова освіта і наука*, *9*, 39–52. https://www.militaryeducation.ua/issue9.
21. Пашкевич, І. (2023). Вплив новітніх технологій на формування назв військових підрозділів. *Український військовий журнал*, *5*, 23–37. https://www.ukrmilitaryjournal.com/issue5.
22. Robinson, L. (2023). Leveraging Drone Capabilities for Tactical Advantages. *Advanced Military Systems Review*, *10* (1), 49–64. https://www.amsr.com/10-1.
23. Zhang, Y. (2022). Comparative Analysis of Military Drone Unit Structures in East Asia. *Asia-Pacific Defense Review*, *3* (3), 71–88. https://www.asiapacificdefense.com/3-3.
24. Brown, T. (2023). Developing a Unified Framework for Naming Military Units with Drone Capabilities. *Journal of Strategic Defense*, *11* (2), 57–72. https://www.strategicdefensejournal.com/11-2.

Suggestions for determining the names and abbreviations of new military units (subunits) equipped (reinforced) with unmanned systems in the armed branches (services) of the Armed Forces of Ukraine

Andrii Lebedenko
Deputy Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine
Office of the Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine
03168, Povitrianykh Syl avenue, 6, Kyiv, Ukraine
e-mail: a.lebedenko@mil.ua
ORCID: 0009-0002-3332-1591

Oleh Semenenko
Doctor of Military Sciences, Professor
Deputy Commandant of the Central Research Institute
of the Armed Forces of Ukraine for scientific work
The Central Research Institute of the Armed Forces of Ukraine
03049, Povitrianykh Syl avenue, 28 B, Kyiv, Ukraine
e-mail: aosemenenko@ukr.net
ORCID: 0000-0001-6477-3414

Vadym Sukharevskyi
Commander of the Unmanned Systems Forces of the Armed Forces of Ukraine
Command of the Unmanned Systems Forces of the Armed Forces of Ukraine
03168, Povitrianykh Syl avenue, 6, Kyiv, Ukraine
e-mail: V.Sukharevskyi@mil.ua
ORCID: 0009-0007-6080-4106

Oleksii Smilianskyi
Assistant to the Deputy Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine
Office of the Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine
03168, Povitrianykh Syl avenue, 6, Kyiv, Ukraine
e-mail: lesha.smeliansky@gmail.com
ORCID: 0009-0006-8573-2068

Serhii Mytchenko
Doctor of Philosophy
Associate Professor of the National Security and Defence Strategy Department
The National Defence University of Ukraine
03049, Povitrianykh Syl avenue, 28, Kyiv, Ukraine
e-mail: serhii.mytchenko@gmail.com
ORCID: 0000-0003-3711-2033

Abstract. In response to new challenges, the Armed Forces of Ukraine have begun to create separate Unmanned Systems Forces (USF). This new structure is intended to become a key element in the development and employment of the Armed Forces of Ukraine, capable of providing a strategic advantage over the enemy. In addition, the integration of unmanned systems continues in all armed branches and services of the armed forces, such as the Army, Air Force, Navy and Special Operations Forces. In these circumstances, there is an urgent need to create new military units and subunits specially equipped and trained to operate unmanned systems. In this context, the development of a unified system of names and abbreviations for new military units is of particular importance. The standardisation of names is an important component of the process of forming the USF and improving the overall effectiveness of command and control. Therefore, the main purpose of the article is to identify effective practical suggestions for determining the names and abbreviations of new military units of the Armed Forces of Ukraine equipped (reinforced) with unmanned systems, taking into account the specifics of foreign and national experience. The main results of the article are that it identifies the key factors associated with both modern security challenges and the desire for national and international unification of the military system, which determine the study`s relevance of the names and abbreviations formation of new military units and subunits equipped (reinforced) with unmanned systems; the main methods for determining the names and abbreviations of new military units in the armed forces; a brief historical background is formed on the existing approaches to determining the names and abbreviations of new military units in the Armed Forces of Ukraine; formulated proposals for determining the names and abbreviations of new military units of the Armed Forces of Ukraine equipped (reinforced) with unmanned systems; proposed recommendations for the implementation of research results in the defence system of Ukraine at various levels of command. The materials of the article may be useful for officials of military command and control bodies involved in planning the development of the Armed Forces of Ukraine and their armed services and branches, as well as for representatives of the leadership of the Armed Forces of Ukraine and the Ministry of Defence of Ukraine, and for scientists and researchers in this field.

Keywords: unmanned systems, unmanned aerial vehicles, security domain, military units (subunits) of unmanned systems, command and control efficiency, command of unmanned systems forces, command and control of troops (forces), military command and control bodies, development and employment of the Armed Forces, standardisation and unification.